

בבית המשפט העליון

ע"פ 8377/18 - א'

לפני: כבוד השופט נ' סולברג

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 4.11.2018 בתפ"ח 50846-11-16 שניתן על ידי כבוד השופטים: ר' בן יוסף, א' קלמן-ברום וא' הימן

תאריך הישיבה: כ"א בכסלו התשע"ט (29.11.2018)

בשם המבקש: עו"ד גיל פרידמן

בשם המשיבה: עו"ד לינור בן אוליאל

החלטה

1. בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (השופט ר' בן יוסף, השופטת א' קלמן ברום והשופט א' הימן) בתפ"ח 50846-11-16 מיום 4.11.2018, בגדרו נגזרו על המבקש 3 שנות מאסר בפועל ומאסר על-תנאי. בנוסף, חויב המבקש לשלם למתלונן פיצויים בסך של 50,000 ₪.

2. המבקש הורשע, על-פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של מעשה סדום בנסיבות אינוס. בית המשפט המחוזי בחן את נסיבות ביצוע העבירה, וקבע כי מעשי המבקש מצויים ברף התחתון של עבירת מעשה סדום בנסיבות אינוס, ולפיכך יש לסטות מעונש המינימום הקבוע לעבירה ולהעמיד את מתחם העונש ההולם על 3-6 שנות מאסר בפועל. עוד נקבע, על יסוד תסקירי שירות המבחן, כי המבקש עבר כבר כדרך טיפולית ושיקומית, ואולם יחד עם זאת, הדברים אינם עולים כדי שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם והטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי ציין גם כי על פי תסקיר נפגע העבירה נגרמו למתלונן נזקים חמורים וארוכי טווח בעקבות ביצוע המעשים, אך קבע כי נסיבות חייו של המתלונן אינן קלות

גם מחמת אירועים נוספים שחווה במהלך חייו, ולפיכך קשה לקבוע אילו מבין הנזקים נגרמו לו בעטיים של מעשי המבקש. לאור האמור, השית בית המשפט המחוזי על המשיב את העונשים שפורטו ברישא.

3. על גזר הדין של בית המשפט המחוזי הוגש ערעור לבית משפט זה, ומכאן הבקשה שלפני. ב"כ המבקש סבור כי סיכויי הערעור להתקבל טובים המה, ולכן דין הבקשה להתקבל. לדידו, המקרה הוא חריג שבחריגים שכן המבקש הודה באשמה, ועבר כבדת דרך טיפולית ושיקומית הכוללת השתתפות תדירה בקבוצה שיקומית והקמת משפחה נורמטיבית. הליך שיקומי זה, הוא שעמד גם ביסוד המלצת שירות המבחן להשית על המבקש עונש של מאסר בעבודות שירות בלבד. בשל האמור, גורס ב"כ המבקש כי הכנסת המבקש אל מאחורי סורג ובריה בשלב זה עלולה לסכל את מהות הערעור ולהקטין משמעותית את הסיכוי להתחשבות בנסיבות החריגות הקיימות בעניינו. מנגד, ב"כ המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה, בשל אורך חלופת המאסר שהושת על המבקש ומכיוון שסיכויי הערעור להתקבל נמוכים.

4. שקלתי את נימוקי הבקשה שבכתב, שמעתי את טיעוני ב"כ הצדדים בעל-פה, והגעתי לכלל מסקנה, כי דין הבקשה להידחות. ככלל, על נאשם אשר נגזר עליו עונש של מאסר בפועל להתחיל בריצוי עונשו סמוך לאחר מתן גזר הדין. נכון לעכב את ביצוע העונש אך במצבים בהם קיימות נסיבות מיוחדות, אשר משקלן עולה על זה של האינטרס הציבורי המתבטא באכיפה מיידית של הענישה (ראו: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000)). בעת בחינת הבקשה לעיכוב הביצוע על בית המשפט להביא בחשבון, בין השאר, את חומרת העבירה ונסיבותיה; תקופת המאסר; החשש מפני הימלטות מאימת הדין; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; עברו הפלילי של המבקש ונסיבותיו האישיות. בית המשפט נדרש לאזן בין השיקולים, ולבחון האם יש מקום לסטות מן הכלל המורה כי עונש המאסר יבוצע מיד לאחר מתן גזר הדין.

5. ישום אמות המידה הללו על ענייננו, מביא למסקנה שדין הבקשה להידחות, בד בבד עם קביעת מועד מתאים, מוקדם יחסית, לשמיעת הערעור. מבלי לקבוע מסמרות בדבר, נראה כי סיכויי הערעור אינם מן המשופרים, וזאת בהתאם להלכה הנוהגת לפיה ערכאת הערעור תתערב בעונשים המוטלים בערכאות הדיוניות, אך במצבים של סטיה ניכרת מרף הענישה המקובל, או כאשר לא נשקלו השיקולים הצריכים לעניין (ראו למשל: ע"פ 8711/09 יאסין נ' מדינת ישראל (28.6.2010); ע"פ 6141/11 מדינת ישראל נ' פלוני (5.7.2012)). על פני הדברים נראה כי השיקולים הצריכים לעניין נשקלו, וכי העונש לא סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת.

6. אשר על כן, הבקשה נדחית.

יחד עם זאת, כדי להבטיח הזדמנות אפקטיבית לערעור, אבקש מאת המזכירות לקבוע את הערעור לדיון לא יאוחר מסוף חודש אפריל 2019.

המבקש יתייצב לריצוי מאסרו בבית הסוהר 'הדרים' ביום 15.1.2019 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336. עד אותו מועד יחולו על המבקש ההגבלות והתנאים שחלו עליו בתקופת עיכוב הביצוע.

ניתנה היום, כ"ד בכסלו התשע"ט (2.12.2018).

ש ו פ ט